

CODUL GENETIC ÎN CONTEXTUL STRUCTURILOR COMPLEXE

Cercetătorii din domeniul teoriei sistemelor ajung tot mai mult la concluzia, aflat în dezacord cu concepția evoluționistă a lui Darwin, că structurile complexe ordonate, de orice fel, nu pot pur și simplu să apară din întâmplare. Dezordinea nu se transformă niciodată în ordine în mod spontan, adică în absența unui factor ordonator. Ordinea necesită un organizator. Rețeaua infinit de efecte complexe observate în univers trebuie să fi fost produsă de o cauză adecvată. Biblia numește această cauză drept Logos sau Înțelepciune (în acest sens să ne amintim că în teorii morfogenetice invocăm Logos-ul - Rene Thom în teoria catastrofelor; Benoit Mandelbrot, părintele teoriei fractalilor îl numește Generatorul, iar teoria cuantică creează conceptul de Observator Ultim) ca factor inițial și ordonator.

Gândirea neodarwinistă are drept axiomă conceptul conform căruia toate aspectele vizibile ale evoluției sunt rezultatul întâmplării și nu al unei acțiuni planificate. Totul se întâmplă de la sine. De altfel, întregul postulat neodarwinist a fost astfel dezvoltat încât să oculte necesitatea introducerii unui Logos transcendent direct și spunea că evoluția vieții. În esența gândirii darwiniste constă în explicarea originii și evoluției vieții prin mutații și selecție naturală, fără nici un fel de ghidare sau plan extern. Gândirea neodarwinistă nu tolerează deloc nici o ghidare de fond.

Totuși, când suntem confrunțați cu o realitate, până nu demult misterioasă, de tipul codului genetic, suntem uimiți atât de simplitatea cât și de complexitatea și cantitatea de informație cunoscută. Rămâi tulburat de imensa densitate a informației conținute într-un spațiu extrem de restrâns. Când conștientizezi și admiri în același timp faptul că întreaga informație chimică necesară pentru a construi un om, un elefant, o broască sau o orhidee este concentrată în două celule reproductive minuscule, nu poți decât să rămâi pe gânduri, ignorând, într-un anumit fel, legea gravitației. Informația aproape neverosimil de complexă necesară pentru a sintetiza un om, o plantă, crocodilul, substanțe organice, bioxid de carbon și minerale

este conținut în două celule. Atât, în două mici celule: spermatozoidul și ovulul.

A recunoaște faptul că toată această informație este depusă în nucleul spermatozoidului sau ovulului (și care constituie pattern-urile fundamentale pentru Metoda Configurațiilor) înseamnă a admira uriașă abilitate tehnică a Logosului sau Generatorului sau Observatorului Ultim din spatele acestui sistem. Laureatul Nobel F.H. Crick (decedat în 2003), care a descoperit, împreună cu Watson (conducătorul Programului Genomul) sistemul și structura ADN, spunea că dacă cineva ar vrea să traducă informația codificată într-o celulă umană ar avea nevoie de 1000 de volume a câte 500 de pagini fiecare. Și totuși mecanismul unei celule reproduce fidel, la diviziunea celulei, toată această informație dintr-o 1000 de volume a 500 de pagini fiecare, în numai 20 de minute!!! Informația de o complexitate inimaginabilă a codului genetic împreună cu simplitatea concepției sale (doar patru litere alcătuite din molecule simple) și cu extrema sa compactitate și coerență, implică o inteligență superioară plasată în spatele ei (Adevărul este dincolo de noi). Teoria contemporană a informației nu permite o altă interpretare a celor discutate în legătură cu codul genetic. Norbert Wiener însuși, formulând teza potrivit căreia o informație se naște numai dintr-o informație, admite existența unui nivel superior al acesteia: Metainformația care dă un Sens unitar existenței ei.

Aici dorim să facem o paranteză. Prin experiment, ca bază pentru Metoda Configurațiilor, am descoperit paternurile literelor codului genetic: A - simbolul verticalității, al timpului, ca expresie a spermatozoidului (element masculin) și T - simbolul orizontalității, al spațiului, ca expresie a ovulului (element feminin). Și A și T reprezintă formele raționale ale masculinului și femininului, fapt sugerat de poziția centrală în interiorul sistemului de referință folosit pentru experiment (un dreptunghi). G este definit tot printr-un simbol vertical, este, deci, un element masculin și expresie a spermatozoidului, dar este plasat marginal, poziție proprie iraționalității. C - este simbolizat orizontal (expresie a ovulului) - element feminin, plasat de asemenea marginal, indicând iraționalitatea ca și în cazul lui G. Sunt patru scheme, patru forme simple. Foarte simple. Dar fiecare din

cele patru forme sau sensuri primordiale, generatoare, sensuri-logos, ascunde o complexitate imens de semnificativă, urmând modelul structural al codului genetic.

Un alt exemplu remarcabil de complexitate care, evident, nu ar fi putut să apară din întâmplare este creierul uman ca analizator de limbaj. Noam Chomsky a arătat, în opoziție cu gândirea comportamentală (behaviorist) a lui Skinner, că doar creierul uman dintre toate creierile biologice este capabil să analizeze un limbaj. Această capacitate este bine dezvoltată, în special înainte de pubertate. Ea se bazează pe subconștient și duce la o înțelegere în subconștient a gramaticii ascunse a oricărui limbaj uman. Ascultând orice limbă, copilul poate extrage regulile gramaticale ce stau în spatele structurii limbii date; creierul unui copil este astfel construit și programat încât el este capabil să analizeze toate limbile umane – dacă începe suficient de timpuriu – în subconștient. Poate deci analiza cu aceeași ușurință orice limbaj (fără a putea spune de ce) și este intuitiv dacă o anumită construcție este corectă. Maimuțele și alte animale superioare nu au această abilitate analitică, deși ele pot recunoaște câteva cuvinte și sunete.

Pornind de la acest fapt, Chomsky arată cu claritate că creierul uman este construit și programat în acest fel de anumite gene. Abilitatea de a analiza și construi o gramatică pornind de la o informație în parte degenerată, este moștenită și fixată genetic și este subconștientă. Structura internă a creierului este astfel proiectată încât este adaptată și poate folosi diferite limbi. A susține că o maimuță de analiză a limbii cum este creierul a apărut din întâmplare (conform principiilor neodarwinismului) este imposibil din punctul de vedere al teoriei informației. Este evident că o informație de o complexitate uluitoare a contribuit la construirea acestui supercalculator algoritmic, capabil de a analiza limbaj și gramatică într-un mod pe care nici un alt calculator nu este capabil să îl facă, nu poate să fie rodul întâmplării ci trebuie să fie fost produs de o sursă de inteligență superioară, capabilă de a elabora însuși conceptul de gramatică universală a tuturor limbilor umane, pe baza căreia să elaboreze un tip de algoritm potrivit tuturor limbilor.

Gramatica universală este cea pe baza căreia explicăm realitatea profundă atât din Metoda Configurațiilor cât și din Testul de Asociere Numere Cuvinte (TANC).